

ת"ד 12293/08/10 - פרוק אבו מוסטפה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 12293-08-10 מדינת ישראל נ' אבו מוסטפה
תיק חיצוני: 34-429/2009

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	פרוק אבו מוסטפה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

" נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני זומן המבקש למשפטו כדין ליום 12.12.10 וגם אם אישור המסירה חזר כ"לא נדרש" הרי שבעניין זה את החלטת בית המשפט המחוזי (חיפה) בעפ"ת 20229-12-17 דוד חזן נגד מדינת ישראל, החלטה מיום 2.1.18 המדברת בעד עצמה. עובדתית נמסרו גם תוצאות המשפט בביתו של המבקש ביום 9.2.11 ובכל זאת עד ליום 31.7.17 לא פנה המבקש לבית המשפט.

ביום 31.7.17 פנה וביקש המבקש את חישוב פסילתו, ורק משזו חושבה מיום הגשת תצהירו, החליט לפנות בבקשה לביטול פסק הדין.

המדובר בשיהוי שהוא בלתי סביר לחלוטין, שכן עסקינן באירוע שהתרחש לפני כ-7 (!) שנים(!).

גם לגופה של עבירה, לא הוצג כל נימוק המראה שזו לא בוצעה ולמעשה נגרם עיוות דין למבקש מעצם הרשעתו או מרף ענישתו.

ביחס לחומרת המעשים לגביהם הורשע, ענישת המבקש מצויה הרבה מתחת לרף הענישה הנוהג היום ולמעשה לא נגרם למבקש כל עיוות דין מעצם הרשעתו או מרף ענישתו.

אני מחליט לדחות הבקשה.

עיכוב הביצוע אשר ניתן בטל בזאת. פסילת רישיונו של המבקש חזרה להיות פעילה.

החלטתי על מניית הפסילה מיום 31.7.17 תחזור לתוקף.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.